

РЕШЕНИЕ

№ 8085

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8448** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.9, ал.3 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу мълчалив отказ на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” да се произнесе по подадено от дружеството искане с вх.№ 25-00-8/08.07.2013г., за вписване на промени в лиценз, издаден на [фирма], като лицензът бъде преиздаден на [фирма].

Претендира се отмяната на мълчаливия отказ, както и да бъде определен срок за издаването на искания акт. В жалбата се твърди, че след извършено преобразуване на дружество [фирма], частен правоприменник на дейността по лиценз за превоз на пътници става новоучреденото дружество – жалбоподател. Сочи се, че съгласно чл.10, ал.2, изр.първо, предложение последно ЗАвтП при преобразуване на превозвача правата му, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б. или от лиценза на Общността, преминават върху неговия правоприменник. Жалбоподателят намира, че данните за преобразуването органът е могъл да събере служебно чрез публичния и общодостъпен Търговски регистър, а ако счете, че публикуваната информация е недостатъчна - да изиска допълнителни доказателства от заявителя.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Л., който навежда допълнителни доводи, че исканото вписване представлява по естеството си индивидуален административен акт, тъй като е от значение за упражняване на правата на дружеството и осъществяване на дейността по автомобилен превоз. Моли да бъде

взето предвид, че чл.10, ал.2 ЗАвтП предвижда правоприемство, без да уточнява вида на правоприемството като няма как един лиценз да бъде разделен. С плана за преобразуване се прехвърля дейността по извършване на автомобилния превоз, която в последствие е закупена от дружеството-жалбоподател, заедно с цялото дружество. По силата на специалния закон лицензът преминава върху правоприемника и няма как да се раздели.

Ответникът по оспорването – изпълнителния директор на ИА „Автомобилна администрация”, чрез надлежно упълномощения от него юристконсулт, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена по съображения, че не са налице законовите изисквания за извършване на исканото отбелязване в лиценза, защото жалбоподателят не може да получи повече права от прехвърлените му от дружеството, чийто частичен правоприемник е. От представената по делото разпечатка от Търговския регистър на Плана за преобразуване на [фирма], намира, че е видно обстоятелството, че правата, които преминават към дружеството, чийто правоприемник е жалбоподателят, по същество не представляват цялата дейност, а само два договора за изпълнението, на които жалбоподателят има лиценз, въз основа на който осъществява в момента тази дейност. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно и своевременно призована за съдебното заседание, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед № РД-08-338/14.07.2011г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, изпълнителния директор на ИА „Автомобилни превози” е оправомощен, на основание чл.7, ал.1 и чл.11 ЗАвтП, да издава лицензи на общността и лицензи за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б. и да прекратява правата, произтичащи от лицензите.

Не е спорно между страните, че на 08.07.2013г. от дружеството жалбоподател е подадено заявление, заведено с вх.№ 25-00-8, до Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” относно промяна на обстоятелство, подлежащо на вписване. Със заявлението е направено искане лиценз за превоз на пътници да бъде преиздаден на новоучреденото дружество [фирма] – частен правоприемник на [фирма], на основание чл.10 ЗАвтП.

От дружеството също така е подадено заявление с вх.№ 40-03-01-1481/15.07.2013г., за издаване на лиценз за извършване на обществен превоз на пътници на територията на Република Б.. Видно от представеното извлечение от регистъра, поддържан от ИА „Автомобилна администрация”, по така подаденото заявление е издаден вътрешен лиценз за извършване на пътнически превози № 03744/15.07.2013г. със срок на валидност от 15.07.2013г. до 14.07.2018г.

Не се спори и относно това, че на преобразуващото дружество [фирма], видно от представената справка от регистъра на ИА „Автомобилна администрация”, е издаден

лиценз на Общността за извършване на пътнически превози № 0001/07.12.2011г. със срок на валидност от 01.01.2012г. до 31.12.2016г.

Видно от представения по делото план от 21.01.2013г. за преобразуване чрез отделяне на [фирма], част от имуществото на дружеството /преобразуващото се дружество/ преминава върху еднолично дружество с ограничена отговорност /новоучреденото дружество/ като за целите на преобразуването ще бъде учредено ново дружество, към което ще премине част от имуществото на преобразуващото се дружество, като последното не се прекратява. Едноличен собственик на капитала на новото дружество [фирма] е [фирма]. Правата и задълженията на преобразуващото се дружество, които преминават към новото дружество са: 1. 5% от правото на собственост върху изрично посочените марка и модели автобуси; 2. Всички права и задължения, произтичащи от договор с регистрационен индекс на Столична община № ВО-56-1077/24.10.2007г., сключен между [фирма] и Столична община, както и от приложенията към него, включително, но не само – извършването на обществен превоз на пътници по основна градска автобусна линия № 90; 3. Всички права и задължения, произтичащи от договор с регистрационен индекс на Столична община № ВО-56-1079/24.10.2007г., сключен между [фирма] и Столична община, както и от приложенията към него, включително, но не само – извършването на обществен превоз на пътници по основна градска автобусна линия № 30.

От извършената служебно от съда справка в Търговския регистър се установява, че с решение на едноличния собственик на капитала на [фирма], ЕИК[ЕИК], се променя наименованието на дружеството, което занапред ще носи наименование [фирма].

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в преклузивния срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол при наличие на правен интерес от оспорването.

Съгласно разпоредбата на чл.149, ал.2 АПК мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Разпоредбата на чл.10, ал.2 ЗАвтП предвижда, че при смърт на физическото лице - едноличен търговец, при прехвърляне на предприятието на търговеца като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, или при преобразуване на превозвача правата му, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б. или от лиценза на Общността, преминават върху неговия правоприменик. Той е задължен в срок до три месеца да подаде заявление до лицензиращия орган за отразяване на промяната в лиценза, ако са изпълнени изискванията на чл.7, ал.2, т.е. по реда, установен за издаването на лицензи. От своя страна разпоредбата на чл.7, ал.3 ЗАвтП препраща към Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б., съгласно чл.10, ал.2 във вр. ал.1, от която, срокът за произнасяне на компетентния административен орган е 30-дневен от подаване на заявлението, съответно искането за вписване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза и подлежащи на вписване.

Заявлението на жалбоподателя е подадено на 08.07.2013г., а жалбата му е заведена в деловодството на административния орган на 12.08.2013г., поради което съдът приема, че е подадена в срок.

Безспорно с мълчаливия отказ се засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя, поради което за него е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Посочената по-горе разпоредба на чл.10, ал.2 ЗАвтП предвижда, че при смърт на физическото лице - едноличен търговец, при прехвърляне на предприятието на търговеца като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, или при преобразуване на превозвача правата му, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б. или от лиценза на Общността, преминават върху неговия правопримемник. Той е задължен в срок до три месеца да подаде заявление до лицензиращия орган за отразяване на промяната в лиценза, ако са изпълнени изискванията на чл.7, ал.2, т.е. по реда, установен за издаването на лицензи.

В изпълнение изискванията на закона, жалбоподателят е подал на 08.07.2013г. заявление, заведено с вх.№ 25-00-8 до Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” относно вписване в лиценза на промяна на обстоятелство, а именно лиценз за превоз на пътници на [фирма] да бъде преиздаден на новоучреденото дружество [фирма] – частен правопримемник на [фирма], на основание чл.10 ЗАвтП.

Компетентен да разгледа подаденото заявление и да се произнесе по него е изпълнителният директор на ИА „Автомобилна администрация”, съгласно представената и приета по делото Заповед № РД-08-338/14.07.2011г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Непроизнасянето в определения с чл.10, ал.2 във вр. ал.1 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б., срок, обективира мълчалив отказ, който е предмет на оспорване в настоящото производство.

Съгласно чл.262г, ал.1 от Търговския закон /ТЗ/, при отделяне на еднолично търговско дружество част от имуществото на едно търговско дружество /преобразуващо се дружество/ преминава върху едно или повече еднолични дружества с ограничена отговорност и/или еднолични акционерни дружества (новоучредени дружества), при което преобразуващото се дружество става едноличен собственик на капитала им.

Съгласно чл.262д, ал.3 и 262е, ал.3 ТЗ, преди вземането на решение за преобразуване, преобразуващото се дружество съставя план за преобразуване, който е в писмена форма с нотариална заверка на подписите от управителния орган на дружеството или от съдружниците с право на управление в персонално дружество.

Съдържанието на плана за преобразуване е посочено в чл.262, ал.2 и 3 ТЗ. Съгласно чл.262ж, ал.3, т.1, планът за преобразуване трябва да съдържа точно описание и разпределение на правата и задълженията от имуществото на преобразуващото се дружество, които преминават към всяко новоучредено дружество.

От чл.3, ал.1, 2 и 3 от плана за преобразуване на [фирма] е видно каква част от имуществото на преобразуващото се дружество преминава върху новоучреденото дружество. Също така, в чл.4 от плана изрично е посочено, че всички неразпределени права и задължения остават в имуществото на преобразуващото се дружество и не преминават към новоучреденото дружество.

Действията на преобразуването пораждаат различни правни последици в зависимост от формата на преобразуването. Съгласно чл.263и, ал.5 ТЗ, с вписването на отделяне на еднолично търговско дружество предвидената в плана за преобразуване част от правата и задълженията на преобразуващото се дружество преминава върху

новоучреденото дружество. В чл.263и, ал.8 ТЗ са изрично посочени случаите, при които е налице директно преминаване върху приемащото или новоучреденото дружество на разрешения, лицензии или концесии, притежавани от преобразуващото се дружество, а именно: при вливане или сливане, когато преобразуващото се дружество се прекратява.

Съгласно посоченото в плана за преобразуване чрез отделяне на [фирма], дейността по извършване на автомобилния превоз не се прехвърля към новообразуваното дружество – жалбоподател по делото. Видно от плана за преобразуване, към новоучреденото дружество са преминали само правата и задълженията, произтичащи от договор рег. № ВО-56-1077/24.10.2007 г. и от договор рег. № ВО-56-1079/24.10.2007 г., както и 5% от собствеността върху посочените с марка, модел и регистрационен номер, автобуси. Поради това, съдът приема, че правата, произтичащи от притежавания от [фирма] лиценз на Общността за превоз на пътници не са преминали към новоучреденото дружество.

Притежаването на лиценз за извършване на превоз на пътници не е право, което произтича от сключените договори. Притежаването на лиценз за превоз на пътници е необходимо условие, на което превозвачът следва да отговаря, за да кандидатства за възлагане на съответния превоз, в случая, за да поеме изпълнението на посочените в плана за преобразуване, договори. Очевидно, точно поради тази причина, от жалбоподателя е подадено заявление за издаване на лиценз, какъвто, впрочем му е бил издаден - вътрешен лиценз за извършване на пътнически превози № 03744/15.07.2013г. със срок на валидност от 15.07.2013г. до 14.07.2018г., с който лиценз осъществява задълженията си по договорите, сключени със Столична община от преобразуващото дружество и правата и задълженията, по които са му прехвърлени с плана за преобразуване.

Предвид изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, своевременно направеното искане от ответника за присъждане на разноски за процесуално представителство, осъществено от юриконсулт, следва да бъде уважено като жалбоподателят бъде осъден да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” сума в размер на 150 лева.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу мълчалив отказ на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” по искане с вх.№ 25-00-8/08.07.2013г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” сума в размер на 150 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: